

Az ősz halála

Azt mondják, a Bucsin lábánál meghalt az ősz.
Balavásárnál még teljes pompájában ragyogott.
Sóváránál a Bekecs kacéran lengette a megkopni
látszó tarka kalapot. Rapsóné váránál az őrségnek
ígért aranyos fonatot. Végül az útját a havas felé vette
s a Kiságnál – ezt megint csak mondják – egy kissé
hosszabban megpihent. Utána eltűnt. Útját Gyergyó
fele nem látták. Egyesek szerint még valamit üzent.
A forrásnál a tél őrei jégcsap-dárdákkal várták,
találkozásukról senki sem tudott. Ez alatt túl,
a lejtőn legurult a tél. A Maros zúzmarás partja
hideg simogatásról álmodott. Arrébb a Békény
árkán a fűzek, mint dunnából kiomló pehelyzuhatagot
ölelték magukhoz a fagy szülte hófehér csillagáradatot.
Estére csattogóra tisztult az ég, mint farkassereg vonított
a szél.
Kémények kiegyenesedett füstje nem sok meleggel biztatott.
Az ősz szétrepült színes üzenete megfagyott avarban hall-
gatott.